

50 gevallen van administratieve rompslomp

22/08/2019

Inhoud

INLEIDING	4
RED TAPE CHALLENGE.....	5
THEMA: ARBEID.....	7
1. Formaliteiten deeltijdse arbeid.....	7
2. Minimum omvang deeltijdse arbeid.....	9
3. Voorrang deeltijdse werknemer en responsabiliseringsbijdrage	9
4. Formaliteiten vrijwillige overuren.....	11
5. Procedure inzake sociale verkiezingen.....	11
THEMA: FISCALITEIT	13
6. Vereenvoudiging van de tax-on-web – toepassing(1).....	13
7. Vereenvoudiging van de tax-on-web – toepassing (2).....	13
8. Notificatieverplichting Individuele Pensioentoezegging (IPT)	14
9. Intervat en tax-on-web voor mac-gebruikers	14
10. Itsme en BTW-aangifte.....	15
11. Accijnzen	15
12. Fiscale verplichtingen in artistieke sector	16
13. BTW-register voor directiewagens en margeregeling	17
14. BTW op bruikleen.....	17
THEMA: MILIEU EN STEDENBOUW	19
15. Omgevingsvergunning en stedenbouwkundige vergunning	19
16. Omgevingsvergunning en omgevingsloket	20
17. Stedenbouwkundige en milieuvergunningsaanvraag in een beschermd goed of landschap. 20	
18. Lokale verordeningen stedenbouw	21
THEMA: MOBILITEIT	23
19. Minnelijke schikking bij snelheidsovertreding door een werknemer met bedrijfswagen.....	23
THEMA: ONDERNEMINGSGEGEVENS EN REGISTRATIE	24
20. UBO – register	24
21. Inschrijving in KBO van onderneming en vestigingseenheid	25
22. Verschillende Nace-codes	25
23. publicaties en herbenoemingen in het Belgisch Staatsblad	26
24. Legal entity identifier	26
25. Kruispuntbank voertuigen.....	27
26. Transitplaten	27
THEMA: OVERHEIDSOPDRACHTEN	28
27. Administratieve rompslomp bij aanbestedingsdossiers	28
THEMA: OVERHEIDSSTEUN	29
28. Aanvragen van premies en subsidies	29
29. Onzekerheid rond overheidssteun.....	29
30. Een georganiseerde beroepsprocedure om geweigerde aanvragen voor overheidssteun opnieuw te laten onderzoeken	30
THEMA: SOCIAAL.....	32
31. Aanvraag tijdskrediet voor medische doeleinden	32
32. Procuratie-aanvraag RSZ bij start nieuwe werknemer	32
33. Een sneller advies betreffende de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing voor de aanwerving van een onderzoeker.....	33

34. Niet automatische toekenning vrijstelling eerste werknemer	33
THEMA: VEILIGHEID, VERGUNNINGEN EN ETIKETTERING	35
35. Veiligheidscoördinatie.....	35
36. Hoofdelijke aansprakelijkheid in de bouwsector	35
37. Samenwerking met FAGG	36
38. HACCP autocontrolesysteem	36
39. HACCP - verpakkingsinformatie	37
40. Vergunning voor alcoholische dranken en fruitsappen	37
41. Etikettering in de vishandel.....	38
THEMA: WELZIJN	39
42. Vereenvoudiging regelgeving psychosociale risico's	39
43. Volledige digitalisering van het globaal preventieplan en het jaarlijks actieplan inzake het welzijn van de werknemers bij het uitvoeren van hun werk	39
44. Het mogelijk maken voor ondernemingen met 20 tot 50 werknemers om de verplichte interne preventie-adviseur uit te besteden aan een externe preventiedienst	40
45. Toegankelijker maken van de risicoanalyse rond welzijn op het werk.....	40
THEMA: ZORG	42
46. Administratieve lasten in de orthopedische zorg(1).....	42
47. Administratieve lasten in de orthopedische zorg (2)	42
OVERIGE	43
48. e-facturatie.....	43
49. Verplichte facturatie B2C voor autohandelaars.....	43
50. Register verwerkingsactiviteiten- GDPR	44

INLEIDING

Ondernemers willen maar één ding. Ondernemen. Voldoen aan alle wettelijke verplichtingen hoort daar uiteraard bij. Er valt echter niet te ontkennen dat de wetgeving steeds uitgebreider en complexer is geworden en de proportionaliteit vaak zoek is. Zelfstandige ondernemers worden al gedwongen om teveel tijd en financiële middelen te spenderen aan de administratieve zijde van het ondernemerschap, vaak zonder de garantie en het gevoel dat men daarbij uiteindelijk 100% conform de regelgeving handelt.

Uit de UNIZO-enquête 'verkiezingen 2019' blijkt dat bij 50% van de leden 'administratieve rompslomp' één van de domeinen is die hen het meeste dwars zit. Hiermee staat het op de tweede plaats van alle bevroegde thema's. Ook uit eerdere UNIZO-enquêtes is het hoog problematische karakter van administratieve rompslomp gebleken. Zo zou 18% van de ondernemers niet meer opnieuw starten als ondernemer vanwege de hoge mate van administratieve rompslomp.

Deze enquêteresultaten liggen ook in lijn met het laatste tweejaarlijks onderzoek van het federaal planbureau. Hieruit blijkt dat de totale kosten van de administratieve lasten in België tussen 2014 en 2016 inderdaad met 2,3% gestegen zijn en dat de stijging volledig is toe te schrijven aan een lastenvermeerdering voor de KMO's (= 84% van alle ondernemingen).

Administratieve lasten hebben niet enkel een negatieve invloed op het humeur, de bedrijfsdynamiek binnen een onderneming en de ondernemerszin in het algemeen. Zij beïnvloeden ook op negatieve wijze de competitiviteit van ondernemers.

In de aanloop van de verkiezingen in mei 2019, stelde UNIZO daarom een actieplan voor met concrete en samenhangende beleidsmaatregelen die ervoor moeten zorgen dat de administratieve rompslomp structureel wordt afgebouwd en dat de ondernemerszin en de competitiviteit van onze ondernemers worden gevrijwaard. Deze maatregelen zijn:

- Administratieve vereenvoudiging bovenaan de politieke agenda met een stevige verankering in de regeerakkoorden;
- Sectorale vereenvoudigingsinitiatieven;
- De € 1 erbij, € 3 weg-regel;
- Meer kwaliteitsvolle regelgeving door betere regelgevingsimpactanalyses;
- Het prioriteren van publieke digitale dienstverlening (e-government).

Het volledige dossier kunt u consulteren via https://www.unizo.be/sites/default/files/uzo-8478_dossier_administratievereenvoudiging_30042019_b_0.pdf

RED TAPE CHALLENGE

Toegegeven, ‘administratieve rompslomp’ is een begrip dat vele ladingen dekt, wat het niet altijd makkelijk maakt om steeds de vinger op de wonde te leggen. Ondernemers bedoelen hiermee verscheidene zaken, gaande van kwantitatieve of kwalitatieve regeldruk, tot gebrekkige digitalisering of slechte publieke dienstverlening. Of gewoon, de opeenstapeling van al het voorgaande. Uit politieke hoek luidt daarom soms wel eens het verwijt dat het vaak stil blijft langs ondernemerszijde, wanneer men vraagt om concrete voorbeelden.

Moeilijk te benoemen of niet, voorbeelden van administratieve rompslomp zijn er wel degelijk genoeg. Om die reden organiseerde UNIZO een **Red Tape Challenge**.¹ Met andere woorden, we organiseerden een oproep bij onze ondernemers voor het aanleveren van voorbeelden van administratieve rompslomp.

Dit document is een bundeling van **50 voorbeelden**, gedistilleerd uit alle ondernemersreacties op deze (eerste) oproep. Deze lijst is uiteraard allesbehalve exhaustief is en staat los van andere adviezen of vereenvoudigingsplannen.

De aangekaarte voorbeelden komen voort uit zowel het lokale, regionale, federale of Europese bestuursdomein. Voor ondernemers is er namelijk enkel DE overheid.

Via deze concrete gevallen, geeft UNIZO de verschillende bestuursorganen alvast heel wat munitie voor specifieke vereenvoudigingsinitiatieven die meteen kunnen worden opgenomen in het regeerakkoord of minstens deel kunnen uitmaken van toekomstige vereenvoudigingsplannen.

¹ Red tape = Engelstalige aanduiding van een hoge mate van bureaucratie, complexe en verdragende wetgeving en een strikte handhaving ervan.

De 50 meldingen werden opgedeeld in 11 thema's:

1. Arbeid
2. Fiscaliteit
3. Ondernemingsregistratie
4. Milieu en stedenbouw
5. Mobiliteit
6. Overheidsopdracht
7. Overheidssteun
8. Sociaal
9. (Voedsel)Veiligheid
10. Welzijn
11. Zorg
12. Overige

THEMA: ARBEID

1. FORMALITEITEN DEELTIJDSE ARBEID

PROBLEEM

Complexiteit van de wetgeving en verschillende administratieve formaliteiten, gekoppeld aan niet proportionele sancties.

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Er gelden verschillende formaliteiten inzake deeltijdse arbeid die moeilijk toepasbaar zijn en door andere, minder verregaande verplichtingen zouden kunnen worden vervangen:

- De arbeidsovereenkomst moet schriftelijk worden vastgesteld, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer de uitvoering van de overeenkomst aanvangt (art. 11bis, eerste lid Arbeidsovereenkomstenwet);
- De schriftelijke arbeidsovereenkomst moet in geval van een vast rooster de overeengekomen deeltijdse arbeidsregeling en het werkrooster vermelden. In geval van een variabel werkrooster moet er uit blijken dat het werkrooster volgens de regels in het arbeidsreglement wordt vastgesteld. (art. 11bis, tweede lid Arbeidsovereenkomstenwet)
- Een afschrift van de deeltijdse arbeidsovereenkomst of een uittreksel, met (i) de werkroosters, (ii) de identiteit van de deeltijdse werknemer en (iii) zijn handtekening en die van de werkgever moet worden bewaard op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden geraadpleegd (d.w.z. iedere plaats waar de werkgever de werknemers tewerkstelt). (art. 157 Programmawet 22 december 1989)
 - ⇒ Sanctie: vermoeden ten voordele van de RSZ van voltijdse tewerkstelling;
- Wanneer de deeltijdse werknemer in een cyclische arbeidsregeling werkt, waarvan de werkroosters werden opgenomen in het arbeidsreglement en die over meer dan een week gespreid is, moet op elk tijdstip kunnen worden vastgesteld wanneer de cyclus begint. (art. 158 Programmawet)
 - ⇒ Sanctie: vermoeden ten voordele van de RSZ van voltijdse tewerkstelling;
- Wanneer het werkrooster variabel is, moeten de dagelijkse werkrooster minstens 5 werkdagen vooraf door aanplakking van een gedateerd bericht in de lokalen van de onderneming ter kennis van de betrokken werknemer worden gebracht, op de plaats waar het arbeidsreglement kan worden geraadpleegd. De wijze van kennisgeving kan wel aangepast worden bij cao of

arbeidsreglement. Het bericht moet voor ieder deeltijdse werknemer gedurende een jaar worden bewaard. (art. 159 Programmawet)

- ⇒ Sanctie: vermoeden ten voordele van de RSZ van voltijdse tewerkstelling;
- Alle afwijkingen op de vaste, cyclische en variabele uurroosters moeten worden opgetekend in een document dat 5 jaar wordt bewaard. Deze optekening moet gebeuren bij het begin en het einde van de prestaties. Er is enkel geen afwijkingsdocument nodig wanneer de werkgever een systeem van tijdsopvolging heeft waarin voor elke betrokken werknemers per dag het begin en het einde van de prestaties én de pauzes wordt opgetekend.
- ⇒ Sanctie: vermoeden ten voordele van de RSZ van voltijdse tewerkstelling.

UNIZO vraagt om de regelgeving inzake deeltijds werk te vereenvoudigen en te moderniseren. Het probleem is dat de regels zeer strikt zijn en dat een foutje tot een omvangrijk financieel risico kan leiden (vermoeden ten voordele van de RSZ van voltijdse tewerkstelling). Daarbij moet er rekening mee worden gehouden dat de werkgever niet altijd aanwezig is op de werkvloer. Een foutje kan vb. het gevolg zijn van afspraken onder collega's, waarbij van rooster wordt gewisseld.

Concreet vraagt UNIZO het volgende:

- Versoepeling van het aantal verschillende stukken die moeten worden bijgehouden.
- Voorlegging van bewijsstukken op korte termijn mogelijk maken i.p.v. bewaring van bewijsstukken op verschillende plaatsen op te leggen. Het Hof van Cassatie heeft in zijn arrest van 12 oktober 2015 reeds gezegd dat deze documenten bij een controle door de inspectie niet onmiddellijk moeten kunnen worden voorgelegd. Om een eenvormige interpretatie op het terrein bij de inspectiediensten te kunnen garanderen, zou het goed zijn dit in de wetgeving te verduidelijken.
- Bevordering van elektronische bewijsstukken.
- Geen vermoeden van voltijdse tewerkstelling als sanctie voor het schenden van vormvereisten.

2. MINIMUM OMVANG DEELTIJDSE ARBEID

PROBLEEM

Beperkingen in de wetgeving die kleine deeltijdse arbeidsovereenkomsten verhinderen.

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Verschillende regels in het arbeidsrecht leggen een minimale omvang op aan de deeltijdse tewerkstelling:

- Artikel 11bis Arbeidsovereenkomstenwet: de minimale wekelijkse arbeidsduur mag niet lager liggen dan $1/3^{\text{de}}$ van de wekelijkse arbeidsduur van de voltijds tewerkgestelde werknemer die in de onderneming tot dezelfde categorie behoort.
- Artikel 21 Arbeidswet: De duur van elke werkperiode mag niet korter zijn dan 3 uren.

Deze regels leiden ertoe dat dit soort activiteiten via een ander statuut (onbelast bijverdienen, zelfstandige of zelfs via zwartwerk) worden verricht of dat de werkgever de uren gewoon niet aanbiedt op de arbeidsmarkt.

3. VOORRANG DEELTIJDSE WERKNEMER EN RESPONSABILISERINGSBIJDRAGE

PROBLEEM

Een werkgever die bijkomende beschikbare uren niet aanbiedt of toekent aan een deeltijds werknemer met IG-uitkering moet een responsabiliseringsbijdrage betalen. De hele regeling is draconisch en niet toepasbaar.

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Een deeltijdse werknemer kan bij zijn werkgever schriftelijk een aanvraag indienen om een voltijdse functie of bijkomende uren te bekomen. In dat geval moet de werkgever hem schriftelijk elke vacante voltijdse of deeltijdse functie meedelen die dezelfde functie is als degenen die de werknemer reeds uitoefent en waarvoor hij de vereiste kwalificaties bezit. De werknemer moet deze functie dan bij voorrang krijgen.

Wanneer de werknemer een deeltijdse werknemer met een inkomensgarantie-uitkering is en de werkgever de bijkomende beschikbare uren niet aanbiedt of toekent, moet de werkgever vanaf 1 april 2020 een responsabiliseringsbijdrage betalen aan de RSZ. De bijdrage bedraagt 25 EUR per deeltijdse werknemer met een IGU-uitkering, per maand tijdens dewelke de verplichting niet wordt nageleefd.

De RSZ zal de controles bij de werkgevers in de praktijk doorvoeren op basis van een vergelijking van het arbeidsvolume in het betrokken kwartaal, met het gemiddeld arbeidsvolume van de referentieperiode van vier kwartalen. Daarbij wordt de reponsabiliseringsbijdrage opgelegd zodra de werkgever één bijkomend uur niet heeft toegekend aan een deeltijdse werknemer met inkomensgarantie-uitkering.

De RSZ moet per kwartaal uitleg vragen aan de betrokken werkgevers om zich hierover te verantwoorden. Vervolgens moet deze verantwoording worden onderzocht.

UNIZO vindt deze regeling om verschillende redenen draconisch en niet efficiënt.

- Uit onderzoek blijkt dat er in België relatief weinig onvrijwillig deeltijdse arbeid bestaat (slechts 7,8% van de totale deeltijdse arbeid tegenover 26,9% in de EU in 2017). Sinds jaar en dag kunnen deeltijds werkenden hun werkgever schriftelijk vragen om eventuele bijkomende uren of een voltijdse betrekking waarvoor zij in aanmerking komen, bij voorrang te verkrijgen. Van die mogelijkheid wordt in de praktijk slechts weinig gebruik gemaakt. Ook belerende sectorale regelingen vinden weinig toepassing.
- Deze regeling zadelt de ondernemingen op met heel wat administratieve rompslomp om al de in aanmerking komende deeltijdse werknemers op de hoogte te brengen van een voltijdse dienstbetrekking of van een andere al dan niet bijkomende deeltijdse dienstbetrekking waardoor zij/hij een hoger uurrooster kan krijgen, en die aan te bieden. Er moet een hele papiermolen en administratief circuit worden opgezet.
- De regeling miskent de realiteit van de bedrijfsvoering en de praktijk op de werkvloer. Ze tast de noodzakelijke flexibiliteit aan en zadelt de bedrijven op met zware bewijslast en bijhorende administratie. Bijv. in winkels heeft men bij tijdelijke drukte op piekmomenten nood aan extra handen. Dat wordt niet opgelost door iemand op die dag meer uren te geven.
- De wet verplicht de facto de werkgevers om in alle gevallen minstens één week te wachten vooraleer de vacante betrekking in te vullen. In veel gevallen is dit niet opportuun.
- De regeling gaat ook voorbij aan het feit dat de werkgever niet altijd op de hoogte is van het feit of werknemers daadwerkelijk een IGU genieten (38.000 effectieve gevallen voor 250.000 aangiften, waarvan de interimarissen, publieke sector en gelegenhedenarbeid moeten uitgesloten worden).
- In de controles, wordt de bewijslast vervolgens bij de werkgevers gelegd, die zich moeten verdedigen dat ze IGU-werknemers en ook andere werknemers in dienst hebben.

UNIZO vraagt om de responsabiliseringsbijdrage terug af te schaffen.

4. FORMALITEITEN VRIJWILLIGE OVERUREN

PROBLEEM

Voorafgaand aan het presteren van vrijwillige overuren moeten heel wat formaliteiten worden gerespecteerd die haaks staan op de realiteit.

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De wet wendbaar en werkbaar werk voerde met artikel 25bis een systeem van vrijwillige overuren in die niet moeten worden ingehaald, maar wel betaald (incl. overloon). Vooraleer deze overuren kunnen worden gepresteerd, moeten echter verschillende formaliteiten worden verricht. Enerzijds bepaalt de wet dat de overuren enkel op initiatief van de werknemer kunnen worden verricht en met zijn akkoord. Anderzijds wordt ook bepaald dat het akkoord van de werknemer schriftelijk moet worden vastgesteld voor een hernieuwbare periode van 6 maanden. Dit akkoord moet telkens uitdrukkelijk en voorafgaandelijk aan de betrokken periode worden gesloten.

Dit leidt tot een hele papier(of mail)winkel zonder meerwaarde, met risico dat de werkgever soms niet in orde is. Op het moment dat vastgesteld wordt dat er nood is aan en bereidheid is voor het presteren van bijkomende uren, zijn werkgever en werknemer niet altijd in staat om een geschrift te produceren, laat staan dat ze daar altijd aan zullen denken (vb. werf, werkgever niet in de onderneming, enz.).

UNIZO en verschillende van haar sectororganisaties vragen ten vereenvoudiging van deze regeling, waarbij het uitgangspunt moet zijn dat werkgever en werknemer in staat zijn om hierover op het moment zelf afspraken te maken. De gepresteerde overuren moeten natuurlijk worden geregistreerd, maar er is geen nood aan voorafgaandelijke schriftelijke akkoorden.

5. PROCEDURE INZAKE SOCIALE VERKIEZINGEN

PROBLEEM

Op dit moment moet de werkgever bij totale afwezigheid van kandidaten alle formaliteiten voortzetten tot dag X+35, een voorbeeld van overdreven formalisme.

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Vroegtijdige beëindiging van de procedure zou mogelijk moeten zijn, reeds tijdens de pre-electorale fase, wanneer geen enkele representatieve organisatie van werknemers of managers zich bereid verklaart deel te nemen aan sociale verkiezingen (geen introductie van kandidatenlijsten).

Beter zou bijvoorbeeld op moment x-60 enkel een advies moeten worden uitgehangen - en overgemaakt aan FOD WASO of rechtstreeks aan de representatieve werknemersorganisaties - dat er op een indicatieve datum sociale verkiezingen zullen plaatsvinden. De representatieve werknemersorganisaties hebben dan de tijd tot x-40 om hierop te reageren. Zij kunnen dan antwoorden:

- Ofwel: ja er zullen lijsten worden ingediend (onder voorbehoud van het vinden van kandidaten)
- Ofwel: neen er zullen geen lijsten worden ingediend (geen reactie is gelijk aan "neen").

Bij geen reactie of bij een expliciet "neen"-antwoord, stopt de procedure en hoeven noch de werkgever noch de werknemersorganisaties verdere stappen te ondernemen.

THEMA: FISCALITEIT

6. VEREENVOUDIGING VAN DE TAX-ON-WEB – TOEPASSING (1)

PROBLEEM(1)

VAPZ-bijdrage in Taks-On-Web

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Accountant: “Deze bijdragen zijn verplicht op te maken door verzekeringsinstellingen (fiche 281) (cf. pensioensparen) zodat dit automatisch in TOW kan. Deze bijdragen zijn momenteel nog niet in TOW-applicatie terug te vinden. Dit zou ons werk vereenvoudigen. Bovendien is VAPZ is enkel aftrekbaar wanneer je geen achterstand hebt bij de sociale zekerheid én gekoppeld is aan een maximum-aftrek op basis van referte-inkomen. Geen van beide wordt echter op heden door de fiscus gecontroleerd. Ik stel voor om minstens de voorwaarde van volledige betaling van de sociale bijdragen als voorwaarde voor aftrek VAPZ en belastingkrediet af te schaffen, minstens een tolerantie in te voeren voor niet betaling van laatste kwartaal.”

7. VEREENVOUDIGING VAN DE TAX-ON-WEB – TOEPASSING (2)

PROBLEEM

Sociale bijdragen in Tax-On-Web

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Momenteel dient de fiche / het attest overgenomen te worden in de aangifte. Dit kan op verschillende plaatsen worden ingevuld (winsten, baten, bedrijfsleiders,...)

Dit zou makkelijk kunnen worden gereorganiseerd door een afzonderlijk vak in deel 2 van de aangifte met gemeenschappelijke codes (ongeacht winsten, baten enz) voor:

- Sociale bijdragen
- VAPZ

- POZ
- Investeringsaftrek
- Enz

Op die manier kunnen de bedragen ook vooraf worden ingevuld in Tax-On-Web en vallen verschillende codes weg.

8. NOTIFICATIEVERPLICHTING INDIVIDUELE PENSIOENTOEZEGGING (IPT)

PROBLEEM

Bij elke wijziging aan een IPT, moet de belastingplichtige dit in principe laten weten aan het lokale controlekantoor (fiscaal attest + informatiefiche). Zie vb.: <https://www.mysavings.be/nl/infocentrum/wanneer-en-welke-documenten-aan-de-fiscus-bezorgen-voor-de-80-regel>

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Nochtans is de pensioendatabank reeds enkele jaren actief (<http://www.db2p.be>). Alle pensioenplannen dienen door de verzekeraars daar te worden aangemeld. In deze databank kan de fiscus dus alle informatie terugvinden. De informatiefiche en fiscaal attest zijn daarom overbodig en kunnen daarmee worden afgeschaft.

9. INTERVAT EN TAX-ON-WEB VOOR MAC-GEBRUIKERS

“De toegankelijk van sites zoals intervat en taxonweb door mac gebruikers laat te wensen over. Vaak lukt het me niet om een aangifte te doen omdat men met een mac geen toegang heeft. Men moet als browser firefox gebruiken en dan nog zijn er vaak problemen. Kan overheid niet voor een vriendelijkere toegang zorgen voor mac gebruikers?”

“We zijn een wijnhandel die grotendeels zelf importeert. Om de accijnzen bij de import te betalen, heeft de overheid een webmodule ontwikkeld, EMCS (Excise Movement Control System) en PLDA (Paperless Declaration of Excises) Deze toepassing werkt echter niet op een Apple computer. Bijgevolg: een aparte computer nodig en up to date houden om de overheidstoepassing op te laten draaien.”

PROBLEEM

Gebrekkige digitale overheidstoepassing

NIVEAU

Federaal

10. ITSME EN BTW-AANGIFTE

“Het was een hele verbetering dat we konden inloggen met de “itsme”-toepassing. Alleen....voor het ondertekenen van de BTW-aangifte (verder in de procedure) had ik tóch de elektronische identiteitskaart nodig. En dus kon ik opnieuw beginnen. Sindsdien gebruik ik de itsme-toepassing niet meer voor de BTW-aangiftes maar log ik gewoon in via de eID.”

PROBLEEM

Gebrekkige digitale overheidstoepassing

NIVEAU

Federaal

11. ACCIJNZEN

“Supermarkten kunnen worden gecontroleerd op de installatie van machines waar de klant zelf verse sinaasappelen kan persen en flesjes vullen. Op die flesjes wordt een verpakkingsaccijns geheven en hangt een hele procedure vast (winkelier moet bvb. op winkelplan aanduiden waar machine staat,...). Tegelijk moet diezelfde supermarkt ook procedures doorlopen voor de verkoop van alcohol en tabak. Hier gaat het zelfs niet om verschillende diensten maar één en dezelfde dienst die er niet in slaagt om de verschillende accijnsplichtige handelingen en producten per onderneming te registeren en die onderneming slechts één aangifte te laten invullen.”

PROBLEEM

Geen afstemming van procedures binnen dezelfde overheidsdienst; schending Only Once

NIVEAU

Federaal

12. FISCALE VERPLICHTINGEN IN ARTISTIEKE SECTOR

“De fiscale verplichtingen voor buitenlandse podiumartiesten en de tussenpersonen en organisatoren die hen betalen in België gaan gepaard met enorme administratieve lasten”

PROBLEEM

Afwijkende regeling met veel administratieve rompslomp tot gevolg; onduidelijke reglementering

NIVEAU

Federaal (+ internationaal)

ANALYSE

Buitenlandse podiumartiesten en de tussenpersonen en organisatoren die hen betalen in België zijn onderworpen aan de bedrijfsvoorheffing op de inkomsten van welke aard ook door werkzaamheid verricht door een niet-inwoner (artikel 228, §2,8° WIB). De in te houden bedrijfsvoorheffing is eenvormig vastgesteld op 18 %, met een mogelijke aftrek voor de forfaitaire kosten van eenmalig 400 euro (en 9 x 100 euro/dag). Ze moet betaald worden binnen de 15 dagen volgend op de maand van de betaling van de bedragen. Deze regeling wijkt af van de regeling voor andere werknemers of zelfstandigen waarbij doorgaans, zoals vastgelegd in het OESO-modelverdrag, belastingen betaald worden in het woonland. En hoewel de belastingverdragen beogen om dubbele belasting te vermijden, zien we dat een vrijstelling of verrekening in veel gevallen onmogelijk blijkt in het woonland. Zo wordt er ook daar belasting geheven. In België is de vrijstelling van 18 % wel te verkrijgen, maar de procedure is omslachtig en onbekend.

Zo zijn de verdragen onvoldoende gekend. Om de reglementering toe te passen, moet men zich baseren op een omzendbrief uit 2002. Die werd sindsdien nooit meer geüpdatet. Daardoor is het erg lastig om de juiste info te achterhalen. Er is ook geen website of ander digitaal platform waar de toepasselijke regelgeving terug te vinden is. De Belgische autoriteiten vragen andere documenten dan beschreven in de omzendbrief. Dat maakt het voor de belastingplichtige moeilijk om in te schatten welke documenten hij moet verzamelen.

Wanneer de buitenlandse artiest in loondienst komt (wat in de theater-, muziek- en danssector vaak gebeurt) is het niet duidelijk waar de 18 % op ingehouden moeten worden: enkel op het loongedeelte dat betrekking heeft op de voorstellingen of ook op het loon voor repetities. De circulaire schept wat dat betreft geen klaarheid. Om de belastbare grondslag van de 18 % te berekenen moeten de kosten worden opgeteld bij het loon. Als de 18 % enkel geldt voor het loon dat betrekking heeft op voorstellingsdagen, moet voor de andere dagen, zoals repetitiedagen, de

schalen van de niet-rijksinwoners worden toegepast. Geen enkel sociaal secretariaat, laat staan een werkgever krijgt dit verwerkt.

Nederland besliste in 2007 om de belastingheffing af te schaffen voor artiesten die wonen in een land waarmee een dubbelbelastingverdrag is gesloten. Dat deed het op basis van een afweging tussen de administratieve lasten voor de schuldenaars van de belasting en de opbrengst die de belasting opbrengt. Vanuit de kunstensector wordt daarom gepleit om het Nederlandse voorbeeld te volgen en de 18 % bedrijfsvoorheffing niet langer te innen op prestaties van buitenlandse podiumartiesten. De belastingheffing volgt zo de normale regels voor bedrijven, zelfstandigen en werknemers, waardoor meestal alleen nog het woonland nog heft. In één klap is ook het risico op dubbele belasting van de baan.

13. BTW-REGISTER VOOR DIRECTIEWAGENS EN MARGEREGELING

Traxio²: *“Na de voorbije digitalisering/vereenvoudiging van het btw-register voor garagebedrijven, rest nog het btw-register van directiewagens en het btw-register van de margeregeling om dit ook te vereenvoudigen en te digitaliseren.”*

PROBLEEM

Gebrek aan digitalisering

NIVEAU

Federaal

14. BTW OP BRUIKLEEN

FEBED³: *“Het gebeurt vaak dat drankenhandelaars met caféhouders overeenkomsten sluiten waarbij tapinstallaties, frigo’s, stoelen en tafels of andere uitrustingsgoederen ter beschikking worden gesteld zonder dat zij daarvoor een vergoeding hoeven te betalen. Als tegenprestatie verbindt de caféhouder er zich dan toe om (bepaalde) dranken van de drankenhandelaar af te nemen. Deze overeenkomsten worden gewoonlijk bruikleen betiteld. De terbeschikkingstelling van de installaties en het meubilair is, als verhuur, in principe een aan de BTW onderworpen dienst. Gelet echter op de administratieve rompslomp verbonden aan het maandelijks huurfactuurbeheer, de praktische moeilijkheid om het bedrag van de tegenprestatie van die verhuur te ramen en op het feit dat de verschuldigde BTW toch volledig aftrekbaar is, stemde de administratie er mee in dat voor die verhuur geen BTW wordt geheven. Tot en met 2012, werd de aftrek van BTW zonder probleem toegelaten. Daarna dienden sommige drankenhandelaar de ter beschikkingstelling van de uitrustingsgoederen aan te rekenen aan de klant om de BTW op de aankoop van het materiaal*

² Traxio is de federatie van de autosector en aanverwante sectoren: <https://www.traxio.be/nl/>

³ Federatie van Belgische drankenhandelaars: <http://www.febed.be/>

af te kunnen trekken. Sindsdien, is de administratie voor diverse drankenhandelaars duidelijk verzwaard omwille van de noodzaak om het materiaal door te factureren en het boeken van de leveringsrechten via facturen van de klanten. Bovendien blijkt dat er een verschil zit op de controles door de belastinginstanties. Op sommige plaatsen kunnen brouwers en drankenhandelaars zonder enig probleem de BTW blijven recupereren zonder de bijkomende administratieve lasten. De verschillende manier van uitoefenen van controles vanuit de belastingadministratie zijn marktversturend en geven een concurrentievoordeel aan de brouwerijen en de drankenhandelaars die de BTW mogen recupereren zonder de administratieve rompslomp door te moeten."

PROBLEEM

Administratieve rompslomp en verschillen in controles

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De vraag van FEBED is dan om de bijkomende administratieve rompslomp die werd ingevoerd terug te schroeven en de controles eenvormig en voor iedereen op dezelfde manier uit te voeren, zonder uitzonderingen. Het systeem waarbij een drankenhandelaar de terbeschikkingstelling moet factureren aan de horecazaak, die dan op zijn beurt een tegenfactuur moet opmaken is administratief een aanzienlijke bijkomende kost en kafkaïaans. De controle door de belastingadministratie kan veel eenvoudiger gebeuren door middel van een lijst die de drankenhandelaar zelf bijhoudt en op dewelke een duidelijk overzicht wordt gegeven van welke uitrustingsgoederen bij welke horecazaak ter beschikking worden gesteld en voor welk bedrag.

15. OMGEVINGSVERGUNNING EN STEDENBOUWKUNDIGE VERGUNNING

“Bij mijn aanvraag werd door de vergunningverlenende overheid en de MER-beoordelende dienst maar liefst 36 formele adviesvragen gesteld : 21 in het kader van de omgevingsvergunning, 12 in het kader van de goedkeuring van het project-MER (Zie uittreksel onderaan) Verder nog eens 3 adviesvragen in Nederland, aangezien het een aanvraag betreft met grensoverschrijdende effecten en aldus werden 2 Nederlandse gemeentebesturen en 1 Nederlands provinciebestuur aangeschreven. Naast de 36 formele adviesvragen werden er nog een aantal informele subadviezen gevraagd. En tenslotte is er nog een openbaar onderzoek georganiseerd in 2 gemeenten, waar burgers of niet-gouvernementele organisaties hun bezwaar kunnen indienen (en mogelijks beroep kunnen instellen). Eén ongunstig advies kan volstaan om de volledige vergunning te weigeren.”

“Vergunningsprocedures zijn dermate complex geworden dat het, zeker voor grote projecten, het bijna onmogelijk is geworden om op korte termijn een stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen. Bijna onbeperkte beroepsprocedures kunnen bovendien een project jaren vertraging doen oplopen. Een (administratieve) vereenvoudiging in deze procedures dringt zich op.”

PROBLEEM

Onzekerheid, lange duurtijd.

NIVEAU

Vlaams

ANALYSE

De vergunningsprocedure is op zich al aan een zware dobber voor ondernemers, hoewel nog gekoppeld aan (strikte) termijnen. Meestal wordt de ondernemer daarenboven nog geconfronteerd met complexe en tijdrovende voortrajecten én natrajecten”. Zij zijn vaak verantwoordelijk voor de lange “time-to-permit”, zoals bv. Wat betreft voortrajecten:

- archeologisch vooronderzoek
- Project-MER-ontheffing
- Passende Beoordeling
- Milieu-Effect-Rapportering (MER)
- Voorwaarden/verplichtingen vanuit onroerend erfgoed...
- Verplichte studies: akoestische studie, geurstudie, etc....

Als “natrajecten” kan men denken aan de Raad voor vergunningsbetwistingen en de Raad van State, waarbij de doorlooptijd eveneens vaak een probleem vormt.

16.OMGEVINGSVERGUNNING EN OMGEVINGSLOKET

“Om onder meer om de omgevingsvergunning en het omgevingsloket meester te kunnen, moet de verantwoordelijke ambtenaar een ondernemersvriendelijke, maatgerichte aanpak hanteren t.o.v. de ondernemer.”

“Volgens Vlarem 2 heeft een tandheelkundige praktijk meldingsplicht als een Klasse III voor het bekomen van een omgevingsvergunning voor het exploiteren van een ingedeelde inrichting.. Verschillende bijlagen met plannen met situatieschetsen zijn noodzakelijk. De gebruikte terminologie is moeilijk vatbaar voor niet-landmeters, en men vraagt zelfs gegevens over straatoleringen die voor de gewone burger niet toegankelijk zijn. Ik stel me vragen over de relevantie van het aanleveren van al die bijkomende informatie.”

PROBLEEM

Gebrek aan begeleiding in sommige steden en gemeenten; complexiteit

17.STEDENBOUWKUNDIGE EN MILIEUVERGUNNINGSAANVRAAG IN EEN BESCHERMD GOED OF LANDSCHAP

“Ik wil binnen enkele maanden een brasserie openen. Hiertoe heb ik een stedenbouwkundige en een milieuvergunningsaanvraag ingediend. In het kader van de procedures heb ik eveneens een aanvraag moeten indienen voor het advies van de Dient voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulp. Ik wacht nu al 3 maanden op dit advies in afwachting waarvan mijn vergunningsaanvragen in hun indieningsfase geblokkeerd zijn. Ik zal mijn brasserie niet binnen de geplande termijn kunnen openen.”

PROBLEEM

Omslachtigheid procedure, oplopende behandelingstermijnen

NIVEAU

Brussel

ANALYSE

Voor de ontwikkeling van een project in een beschermd goed of landschap, moet een unieke vergunning worden aangevraagd die, in vergelijking met de gewone stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, de tussenkomst vereist van nog een aantal extra instanties (Directie Monumenten en Landschappen; Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen) en

soms de dienst erfgoed van de gemeente). De behandeling van een dergelijke aanvraag kan in vergelijking met de gewone SV-aanvraag twee keer zolang duren. Dergelijke buitensporige termijnen zijn nadelig voor zowel de economie als voor de renovatie van het Brusselse erfgoed, omdat de dragers van kwaliteitsvolle projecten vaak van hun project moeten afzien. Overigens lijkt voor dit soort dossier een gebrek te zijn aan coördinatie tussen de verschillende tussenkomende instanties.

Om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een economische activiteit op te starten, is vaak het advies vereist van de DBDMH. De termijnen voor de afgifte van dit advies is in de laatste jaren alsmar langer geworden en blokkeert daardoor heel wat projecten.

In bepaalde gevallen wordt dat advies op basis van het dossier opgesteld, zonder voorafgaand bezoek ter plaatse. Zo komt het dat de DBDMH, om in alle mogelijke gevallen te voorzien, heel wat voorwaarden stelt die in sommige gevallen vaak dure investeringen vereisen die na het bezoek ter plaatse soms ook nog moeten worden aangepast. Overigens is het niet duidelijk wie het controlebezoek moet aanvragen (de gemeente, het Gewest of de projectdrager, enz.).

Bovendien zijn de brandveiligheidsnormen vaak technisch en moeilijk te begrijpen voor de projectdragers.

Ten slotte moet voor de aanvraag van het advies van de DBDMH een technische fiche worden ingevuld die voor veel ondernemers te ingewikkeld is, vooral wanneer de medewerking van een architect niet is vereist.

18. LOKALE VERORDENINGEN STEDENBOUW

NAV: "Door de diversiteit in lokale verordeningen is de vergunningsaanvraag een waar kluwen die administratief een hele uitdaging is. De finaliteit voor dergelijke lokale verordening is vaak afwezig of weegt niet op tegen de administratieve overlast die ze bezorgen. daarenboven moet er minstens een wettelijk kader komen op regionaal niveau waarin terminologie van de stedenbouwwetgeving eenduidig omschreven wordt."

PROBLEEM

Te weinig uniformiteit, complexiteit

NIVEAU

Vlaams + lokaal

ANALYSE

De gemeentelijke en stedelijke autonomie op vlak van stedenbouwkundige verordeningen is te groot en mist vaak haar doel. Men moet streven naar meer uniformiteit tussen de verschillende steden en gemeenten door bv. een beperkend wettelijk (gewestelijk) kader te creëren. Het kan niet

de bedoeling zijn dat elke gemeente/stad een eigen bouwcodex ontwikkelt voor haar eigen grondgebied. Daarnaast dient er ook een wettelijk kader te komen op regionaal niveau waarin de terminologie van de stedenbouwwetgeving eenduidig omschreven wordt.

THEMA: MOBILITEIT

19. MINNELIJKE SCHIKKING BIJ SNELHEIDSOVERTREDING DOOR EEN WERKNEMER MET BEDRIJFSWAGEN

“Iedereen weet dat verkeersboetes begaan door een werknemer door die werknemer persoonlijk ten laste moeten worden genomen. De praktijk is doorgaans de volgende: de minnelijke schikking voor de snelheidsovertreding, parkeerovertreding, ... van de werknemer komt binnen op naam van de rechtspersoon. Die geeft dat door aan de juiste werknemer, die tot betaling overgaat. De kous is daarmee af, zou iedereen dan denken. Niet dus.”

PROBLEEM

Dubbel werk, onduidelijke wetgeving

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Sedert de wet van 6 maart 2018 ter verbetering van de verkeersveiligheid moet de rechtspersoon of de natuurlijke persoon die de rechtspersoon in rechte vertegenwoordigt de identiteit van de bestuurder op het ogenblik van de feiten meedelen, en dat binnen de 15 dagen vanaf de datum waarop de vraag om inlichtingen werd verstuurd.

Dit is verplicht, ongeacht of de werknemer de geldboete heeft betaald. Wanneer de werkgever aldus de PV rechtsreeks aan de werknemer geeft, is de kans dus heel groot dat niet wordt voldaan aan de aangifteverplichting. Bij gebreke, krijgt men een nieuwe minnelijke schikking van 300 EUR. Hetzelfde geldt voor overtredingen die de bedrijfsleider zelf begaat met de wagen van de rechtspersoon.

20.UBO – REGISTER

“Het is een uitdaging om uit te vinden waar je dit formulier kan invullen. De links die op internet te vinden zijn brengen je niet naar het effectief formulier om het aan te maken.”

“Deze UBO registratie blijkt behoorlijk omslachtig te zijn, dus best te laten doen door de boekhouders, maar daar staat dan weer kost tegenover. Firma's met een eenvoudige structuur (bv 99% aandelen - 1% aandelen) moeten ook door deze hele rompslomp.”

“UBO – register: moeilijk in te vullen, zeker voor kleine ondernemingen. Als je het via de boekhouder wil doen, betaal je al snel 300 euro.”

“Het UBO register lijkt me een overbodige vraag en paperassenwerk. In onze bvba zijn 2 zaakvoerders en dus 2 begunstigen. Zo ingewikkeld lijkt me dit niet en ook is deze info openbaar.”

“het UBO-register : extra aanmaak van weer een lijstje en een opvolgingsprocedure terwijl voor een vzw deze personen in feite reeds gekend zijn in de statuten. Lijkt me dubbel werk.”

“Dit is pas “Red tape”! Voor enkele fraudeurs moeten 10.000den bonafide ondernemingen boeten!”

“Momenteel dienen banken, notarissen, boekhouders, ... voor elk van hun cliënten, de uiteindelijke begunstigen te identificeren. Dat is een ganse administratie. Concreet houdt dit in dat de onderneming gevraagd wordt een formulier in te vullen. Vanaf eind september zal elke vennootschap ook zijn uiteindelijk begunstigen dienen te registreren in een centrale databank, het UBO-register. Zoals het nu is, wordt echter het individuele identificeren voor banken, boekhouders enz niet afgeschaft! Dat is dus dubbel werk. Wij moeten nog altijd papierkes bijhouden met informatie die in een centraal register terug te vinden is. Te gek toch?”

PROBLEEM

Schending Only Once + gebruiksvriendelijkheid

NIVEAU

Europa + federaal

ANALYSE

Bij de nationale omzetting, werd geen rekening gehouden met het (nochtans wettelijk verplicht) principe van Only Once. Dit blijkt duidelijk uit de RIA (regelgevingsimpactanalyse) die hiervoor werd opgemaakt.

Zo hebben vele ondernemingen een eenvoudige aandeelhoudersstructuur, dewelke reeds gepubliceerd is in het Belgisch Staatsblad.

De woordenschat die in het UBO-register wordt gebruikt is te technisch ('gegroepeerde begunstigden', 'de natuurlijke persoon die via andere middelen dan stemrechten een wezenlijke invloed uitoefent', ...), wat vele ondernemers verplicht beroep te doen op hun boekhouder.

Daarnaast dienen heel wat stappen te worden doorlopen m.b.t. de identificatie vooraleer je in het register geraakt, en vaak haperen die stappen of geven ze een foutmelding.

21.INSCHRIJVING IN KBO VAN ONDERNEMING EN VESTIGINGSEENHEID

“Wanneer ik mijn onderneming wil inschrijven in de KBO, moet ik dit eigenlijk twee keer doen, namelijk de inschrijving van de onderneming in de KBO zelf en daarna moet ik ook nog de vestigingseenheid (zelfde adres!) inschrijven.”

PROBLEEM

Dubbel werk, mogelijke verwarring, dubbele kosten

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De 'dubbele inschrijving is in vele gevallen onnodig, aangezien voor heel wat ondernemingen 'de vestigingseenheid' overeenkomst met 'de onderneming'. Twee aparte inschrijvingen zijn dus onnodig en brengen ook dubbele kosten met zich mee.

22.VERSCHILLENDE NACE-CODES

“bij een inschrijving in de KBO bepaalt de RSZ, de fiscus en het ondernemingsloket allen volgens hun eigen regels onder welke NACE-code de onderneming moet worden ingeschreven.”

PROBLEEM

Gebrek aan afstemming, schending Only Once

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De discretionaire bevoegdheid zorgt ervoor dat ondernemingen voor een zelfde activiteit verschillende Nace-codes toegekend krijgen.

De activiteiten (Nace-codes) op ondernemingsniveau worden meestal ingeschreven door de BTW- of RSZ-administratie. De activiteiten op vestigingseenheid worden daarentegen ingeschreven door het ondernemingsloket, waardoor men soms verschillen krijgt.

23. PUBLICATIES EN HERBENOEMINGEN IN HET BELGISCH STAATSBLAD

“Soms zijn publicaties in het Belgisch Staatsblad een echte lijdensweg. Een publicatie wordt vaak geweigerd op basis van enkele opmerkingen. Na aanpassing, riskeert men echter opnieuw een weigering op basis van andere/nieuwe opmerkingen.”

“De publicaties in Belgisch Staatsblad, kunnen voor online herbenoemingen nog steeds niet online maar moeten nog steeds in meervoud naar de griffie worden gestuurd.”

PROBLEEM

Nood aan digitalisering en efficiëntere procedure

NIVEAU

Federaal

24. LEGAL ENTITY IDENTIFIER

PROBLEEM

Extra kostprijs

NIVEAU

Europees + federaal

ANALYSE

Sinds 3 januari 2018 moeten banken en beleggingsondernemingen die voor hun cliënten financiële instrumenten verhandelen, hun cliënten identificeren. Die verplichting vloeit voort uit Verordening 600/2014 van 15 mei 2014. Voor natuurlijke personen volstaat het rijksregisternummer als identificator. Het zou dan ook niet meer dan logisch zijn dat dat voor ondernemingen/rechtspersonen het ondernemingsnummer wordt gebruikt, maar de Verordening vereist dat ondernemingen/ rechtspersonen een Legal Entity Identifier (LEI) aanvragen. Zo'n aanvraag kan enkel via erkende tussenpersonen (voor België zijn voorlopig GS1, Xerius en Acerta). Bij GS1 kost dat 89 euro voor de aanvraag van een LEI, en 40 euro voor een verlenging. Of anders

gezegd: een onderneming die geld wil beleggen op de beurs, betaalt ineens 90 euro extra (los van de kosten voor administratie).

25. KRUISPUNTBANK VOERTUIGEN

Traxio: “de weigering door de FOD Mobiliteit om de nummerplaat te hanteren om de technische gegevens van een voertuig op te vragen leidt tot 8 procent meer fouten in bestellingen. Het 17-cijferige VIN-nummer is namelijk te omslachtig om dezelfde informatie op te vragen en leidt tot foute bestellingen”

PROBLEEM

Inefficiënte werking federale administratie

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De Kruispuntbank Voertuigen bevat een schat aan informatie maar die wordt niet efficiënt benut. Er wordt ook nog altijd gebruikgemaakt van het 17-cijferige (VIN) chassisnummer om technische informatie van een voertuig op te vragen, wat omslachtig is. Bovendien kennen de meeste mensen het nummer niet en de lange reeks cijfers zorgt ook nog eens voor een grote foutenmarge. Het zou veel handiger zijn om rechtstreeks de nummerplaat te gebruiken die sowieso in diezelfde KBV zit.

26. TRANSITPLATEN

TRAXIO: “Het opvragen van originele documenten, zoals in het kader van transitplaten, is niet meer van deze tijd en moet dringend worden gedigitaliseerd.”

PROBLEEM

Nood aan digitalisering

NIVEAU

Federaal

THEMA: OVERHEIDSOPDRACHTEN

27. ADMINISTRATIEVE ROMPSLOMP BIJ AANBESTEDINGSDOSSIER

PROBLEEM

Schending Only Once; complexiteit

NIVEAU

Alle

ANALYSE

Voor de dossiers die elektronisch ingediend worden moet een offerteformulier van een 20-tal bladzijden doorworsteld worden waarbij voor 90 % steeds opnieuw dezelfde gegevens moeten ingevuld worden, zoals onder andere:

- Verzekeringsattest
- Financiële identificatie in te vullen door bank
- Verklaring van oprichting bij eenmanszaak of oprichtingsakte bij vennootschap

Ook het gebruik van de Tool Telemarc, die reeds de opvraging van bepaalde gegevens moet verhinderen, dient te worden uitgebreid.

THEMA: OVERHEIDSSTEUN

28. AANVRAGEN VAN PREMIES EN SUBSIDIES

“Ik vind het vooral zonde dat je premies zelf moet opzoeken en er heel veel rompslomp bij komt. Als KMO heb je geen tijd of personeel om hiernaar op zoek te gaan. Dus ofwel loop je ze mis ofwel raak je gedemotiveerd door de administratie. Het lijkt dat sommige premies ook expres ingewikkeld gemaakt worden om te demotiveren. De premies gaan dan voornamelijk naar zeer grote bedrijven die premies ontvangen voor bvb aanwervingen om ze dan later terug af te danken omdat ze reorganiseren, digitaliseren of nog erger verhuizen naar het buitenland.”

PROBLEEM

Toegankelijkheid, gebrekkige digitalisering, nood aan slimme subsidies

NIVEAU

Alle

ANALYSE

Ondernemingen hebben meer nood aan duidelijkheid over beschikbare maatregelen (op alle bestuursniveaus). Via doorgedreven digitaliseringsprocessen zouden ook maatregelen ‘op maat’ kunnen worden aangeboden (slimme subsidies).

29. ONZEKERHEID ROND OVERHEIDSSTEUN

Het pand waarin ik gevestigd ben, begint wat krap te worden. Ik heb besloten om te verhuizen en op een nieuwe site een pand te bouwen. Dit project vereist een aanzienlijke investering, daarom had ik graag zekerheid willen hebben dat ik voor de gewenste overheidssteun in aanmerking kom. Men heeft mij uitgelegd dat dat niet kan. Ik begrijp niet waarom er geen systeem bestaat van voorafgaande beslissing zoals dat het geval is in fiscale zaken (ruling)

PROBLEEM

Onzekerheid

NIVEAU

Regionaal

ANALYSE

Voor bepaalde grootschalige investeringsprojecten is de juridische zekerheid over de toekenning van financiële steun beslissend bij de keuze van de plaats van vestiging. Voor kleinere projecten kunnen de financiële steunmaatregelen eveneens beslissend zijn bij de toekenning van een financiering. In de huidige omstandigheden kan het gewestelijk bestuur zich op geen enkele manier vooraf en onder duidelijk omschreven voorwaarden verbinden tot de toekenning van overheidssteun zoals dat op fiscaal vlak het geval is.

Een procedure van “ruling” invoeren (duidelijk afgebakend om budgettaire overschrijdingen te vermijden) zodat de ondernemingen hun investeringsbeslissingen kunnen nemen, rekening houdend met de impact van de subsidies en in alle juridische zekerheid. Dat zou eveneens als effect hebben het beslissend karakter van de steun te versterken.

30. EEN GEORGANISEERDE BEROEPSPROCEDURE OM GEWEIGERDE AANVRAGEN VOOR OVERHEIDSSTEUN OPNIEUW TE LATEN ONDERZOEKEN

Mijn onderneming is actief in het plaatsen van fotovoltaïsche zonnepanelen. In het kader van de ontwikkeling van nieuwe diensten in verband met het energiebeheer van onze klanten (opslag van elektrische energie, beheer van de vraag, enz.) hebben wij tewerkstellingssteun aangevraagd. Onze aanvraag werd geweigerd op basis van argumenten die wij niet aanvaardbaar vinden en die wij tevergeefs bij het betrokken bestuur hebben betwist. Wij zijn ontsteld dat wij ons standpunt niet voor een neutrale beroepsinstantie hebben kunnen verdedigen.

PROBLEEM

Gebrek aan efficiënte beroepsprocedure

NIVEAU

Brussel

ANALYSE

In geval van betwisting van de weigeringsbeslissing genomen door Brussel Economie en Tewerkstelling betreffende de toekenning van overheidssteun, bestaat geen enkele georganiseerde beroepsprocedure (= intern administratief beroep). Overigens zijn de redenen van deze weigering niet altijd duidelijk voor de aanvragers die wensen te weten op welke manier de betrokken instantie de toepasselijke bepalingen heeft geïnterpreteerd.

Uiteraard bestaat de mogelijkheid om bij de Raad van State beroep in te dienen. Uit een studie van de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat dit rechtsmiddel zeer weinig door de Brusselse ondernemers wordt gebruikt. Dat laat zich onder meer verklaren door de min of meer lange tijdsperiode voor de behandeling van de beroepen die bij de Raad van State worden ingediend. Deze

tijdspanne is vaak langer dan de tijd waarover de Brusselse ondernemers beschikken om hun investeringen uit te voeren.

THEMA: SOCIAAL

31. AANVRAAG TIJDSKREDIET VOOR MEDISCHE DOELEINDEN

“In de digitale toepassing moet het in meerdere stappen gebeuren: eerst de werkgever dit het logt, dan de werknemer die na een email het aanvult via de e box en dan gaat het IN een grote zwarte e-doo's. De diensten die moeten instaan voor de toekenning hebben blijkbaar een gebrek aan digitale processen; (Zo vertelt men aan telefoon letterlijk dat ze de e-mail niet bijhouden).”

PROBLEEM

Gebrekkige digitalisering

NIVEAU

Federaal

32. PROCURATIE-AANVRAAG RSZ BIJ START NIEUWE WERKNEMER

“Ik heb onlangs een nieuwe vennootschap opgericht waar vrijwel onmiddellijk een nieuwe werknemer in zou starten. Van mijn sociaal secretariaat krijg ik een “procuratie” formulier van de RSZ toegestuurd (Hoeveel mensen weet wat procuratie betekent?). Positief is dat het aanvraagformulier digitaal kan worden ingevuld en ondertekend. Minder positief is dat de aanvraag daarna wel wordt geweigerd aangezien de RSZ-dienst de digitale handtekening en het rijksregisternummer niet kan herkennen/controleren. De enige oplossing blijkt om dit opnieuw over te maken, maar dit keer in papieren versie.”

PROBLEEM

Gebrekkige digitalisering

NIVEAU

Federaal

33. EEN SNELLER ADVIES BETREFFENDE DE VRIJSTELLING VAN DE BEDRIJFSVOORHEFFING VOOR DE AANWERVING VAN EEN ONDERZOEKER

“Onze onderneming ontwikkelt een lijn van biologische schoonheidsproducten. Wij gebruiken hoofdzakelijk natuurlijke en biologische producten met een zo min mogelijke milieu-impact. Afhankelijk van het onderzoek dat wij uitvoeren, wordt ons productengamma regelmatig gewijzigd en uitgebreid. In deze context wensen wij een of twee onderzoekers aan te werven en hebben hiertoe bij Belspo een aanvraag ingediend voor een vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing. Deze vrijstelling kan de loonkosten namelijk aanzienlijk beperken. Wegens de lange antwoordtermijn van Belspo kunnen wij vóór de aanwerving van de onderzoekers niet met zekerheid weten of wij die stimuleringsmaatregel al dan niet zullen genieten.”

PROBLEEM

Lange antwoordtermijn

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De ondernemingen die een beroep willen doen op de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing op de lonen van hun onderzoekers, project- of O&O-coördinatoren, moeten zich hiertoe inschrijven bij de programmatorische federale overheidsdienst Wetenschapsbeleid (Belspo). Zij moeten aantonen dat de onderzoeks- en ontwikkelingsactiviteiten worden uitgeoefend op het gebied van fundamenteel onderzoek, industrieel onderzoek of experimentele ontwikkelingen. Aanvankelijk moest geen enkele formaliteit worden vervuld om de vrijstelling van de bedrijfsvoorheffing te kunnen genieten. De ondernemer die aan de bedrijfsvoorheffing onderworpen is, moest zelf checken of hij aan de vereiste voorwaarden voldeed. Er was alleen voorzien in een eventuele controle *a posteriori*. De wet van 17 juni 2013 heeft daar verandering in gebracht: de ondernemer moet zich inschrijven op de website van Belspo, en de FOD Wetenschapsbeleid geeft een bindend advies af waarbij wordt vastgesteld of het project/programma al dan niet voor de vrijstelling in aanmerking komt.

34. NIET AUTOMATISCHE TOEKENNING VRIJSTELLING EERSTE WERKNEMER

PROBLEEM

Gebrek aan automatisering

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De bijdrageverminderingen voor eerste aanwervingen zijn zeer belangrijk voor nieuwe en kleine werkgevers. Met een basisbijdrage van 25% blijven de werkgeversbijdragen hoog liggen in dit land. Dit vormt een drempel voor opstartende ondernemingen om tot de indienstneming van de eerste personeelsleden over te gaan. De federale regering versterkte de bijdrageverminderingen voor eerste aanwervingen in het kader van de taxshift aanzienlijk. Zo werden nieuwe werkgevers volledig vrijgesteld van het betalen van bijdragen op het loon van hun allereerste werknemers. De maatregel kent ook een groot succes.

Het Planbureau bracht echter naar buiten dat 1 nieuwe werkgever op 3 geen gebruik maakt van deze voordelige maatregel. Voor sommige werkgevers is dit niet problematisch omdat ze beroep doen op andere vormen van bijdrageverminderingen die een gelijkaardig effect hebben. Als hiermee rekening wordt gehouden, misloopt echter nog steeds 1 werkgever op 5 de bijdragevermindering waar hij recht op heeft. Het probleem doet zich vooral voor in sectoren met lager geschoolde arbeidskrachten of bij de aanwerving van een arbeider of een deeltijds personeelslid als allereerste werknemer.

35. VEILIGHEIDSCOÖRDINATIE

Bouwunie: *“Sommige bepalingen maken het systeem van de veiligheidscoördinatie nodeloos ingewikkeld en duur.”*

PROBLEEM

Complexiteit, kostprijs

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

De klemtoon van de veiligheidscoördinatie moet liggen op de ontwerpfase. Want het is in de ontwerpfase dat al grondig nagedacht moet worden over de veiligheid bij de uitvoering en het onderhoud.

Schaf daarom de verplichte aanstelling van een veiligheidscoördinator af voor eenvoudige werken, d.i. werken waarvoor geen bouwvergunning nodig is. Daarvoor volstaan de veiligheidsmaatregelen opgelegd in de Codex en het ARAB.

36. HOOFDELIJKE AANSPRAKELIJKHEID IN DE BOUWSECTOR

Bouwunie⁴: *“Er bestaan twee systemen van hoofdelijke aansprakelijkheid in de bouwsector die elkaar op sommige punten tegenspreken.”*

PROBLEEM

Overbodige wetgeving

NIVEAU

Federaal

⁴ Unie van het KMO-bouwbedrijf/ <https://www.bouwunie.be/nl/>

ANALYSE

Doordat er 2 regelgevingen bestaan die de facto hetzelfde bestrijden, zorgen ze echter wel voor verwarring op het terrein. Bouwunie en UNIZO zijn daarom vragende partij om de bijzondere regeling af te schaffen en de algemene regeling te behouden.

37. SAMENWERKING MET FAGG

“Samenwerking met het FAGG (federaal agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten) is vaak zeer moeilijk. Zo kunnen wij geen voorafgaandelijke goedkeuring/advies verkrijgen van een bouwproject op basis van een plan. Enkel na de voltooiing, komt men controleren en kunnen wij enkel hopen dat we geen (dure) aanpassingen meer moeten doorvoeren.”

PROBLEEM

Gebrekkige publieke dienstverlening / geen samenwerking met de ondernemer

NIVEAU

Federaal

38. HACCP AUTOCONTROLESYSTEEM

Buurtsuper.be⁵: *“Voor het FAVV (voedselagentschap) moet de supermarkt een HACCP autocontrolesysteem uitwerken waarbij een risicoanalyse, preventie- en actieplan (bij non conformiteiten) wordt ontwikkeld. Sinds vorig jaar legt het FAGG (agentschap voor geneesmiddelen en gezondheidsproducten) dezelfde verplichtingen op (weliswaar voor andere producten), maar waarbij ondernemers zich nog eens apart moeten registeren en gelijkaardige analyses uit te werken. Dit zou beter op elkaar kunnen afgestemd worden.”*

PROBLEEM

Gebrekkige afstemming overheid; Schending Only Once

NIVEAU

Federaal

⁵ Organisatie van zelfstandige supermarkten en speciaalzaken

39. HACCP - VERPAKKINGSINFORMATIE

Buurtsuper.be: *“Voor het wettelijk verplichte autocontrolesysteem (cf. HACCP - Federaal Voedselagentschap) is elke voedingshandelaar verplicht om informatie rond de verpakkingen die de leverancier gebruikt bij levering goederen, te registeren en bij te houden. Dit is nochtans informatie die reeds bij de leverancier aanwezig is en ook daar wordt gecontroleerd door het FAVV. Dus eigenlijk dubbel werk.”*

PROBLEEM

Schending van het Only Once-principe

NIVEAU

Federaal

40. VERGUNNING VOOR ALCOHOLISCHE DRANKEN EN FRUITSAPPEN

“Ik ben een micro-producent van confituren, perensap, likeur en appelmoes. In tegenstelling tot het voedselagentschap dat voorziet in een vereenvoudigde (papieren) procedure voor ambachtelijke & kleine producenten, is er voor wat betreft accijnsinrichting alcohol geen vereenvoudigde procedure beschikbaar en diende ik de volledige procedure te doorlopen die grotendeels gelijk was met deze van klassieke distilleerders., en enkel op digitale wijze. De meest idiote formulieren (in grote getalen) dienden ingevuld te worden. Bijvoorbeeld moest op het plan van het huis aangeduid worden waar de productie gebeurde ... vermits deze “productie” overal kan gebeuren (fruit, suiker en gin samenvoegen) : in de keuken, in de living, buiten ... leverde dat een procedureel probleem op. Uiteindelijk is mijn likeurproductieplaats nu officieel de tafel in de living (officieel aangeduid op het plan van het huis) ... Ik distilleer niet maar maak een alcoholisch product (likeur) door reeds gedistilleerde producten aan te kopen. Hierdoor dien ik geen accijnzen te betalen maar papieren (éénmalige) productfiches op te maken en papieren voorraadfiches up to date te houden. Ik diende ook een waarborg van 500 € te storten (even hoog als een klassieke distilleerder want geen aparte insteek voor –zeer- kleine spelers). Het rechtergedeelte van onze bureauruimte thuis is nu officieel een accijnsinrichting voor alcoholhoudende dranken waarbij ook wij een document dienden te ondertekenen dat er op elk moment (verplichte) controle mogelijk was van de accijnsinrichting. Voor het produceren van fruitsappen was ook een accijnsinrichting vereist. M.a.w. de gehele –niet op maat- papiermolen voor de alcohol diende nogmaals ongeveer gelijkaardig ingevuld te worden voor een accijnsinrichting voor fruitsappen. Het linkergedeelte van onze bureauruimte thuis is nu officieel een accijnsinrichting voor fruitsappen.”

PROBLEEM

Gebrek aan maatwerk/vereenvoudigde procedure; geen afstemming van controles binnen dezelfde overheidsdienst; schending Only Once

NIVEAU

Federaal

41.ETIKETTERING IN DE VISHANDEL

“We hebben als handelaar in verse vis vorige week bezoek gekregen van een inspecteur FOD Economie, er zijn voor de vishandelaren vanuit Europa nieuwe richtlijnen opgelegd. Voortaan moet de prijsaanduiding van het verse product in de toog buiten de prijs per kg, ook nog de Latijnse benaming vermelden, alsook het vistuig waarmee het product is gevangen en het vangstgebied. De groothandel heeft voorlopig nog geen vermelding van dit alles op hun leveringsbonnen of facturen, de uitbater zal het dus zelf mogen uitzoeken.”

PROBLEEM

Wetgeving niet op maat van KMO's.

NIVEAU

Federaal

THEMA: WELZIJN

42. VEREENVOUDIGING REGELGEVING PSYCHOSOCIALE RISICO'S

PROBLEEM

Complexiteit wetgeving

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Er lopen regelmatig spotjes op de radio over de preventie van burn-out op de werkvloer. Men vergeet daarbij vaak dat er reeds een draconisch procedure-apparaat is ingevoerd om dit soort problemen zogenaamd te voorkomen. De Algemene Directie Humanisering van de Arbeid van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg bracht hierover een brochure uit om alle verplichtingen begrijpelijk en goed geordend uit te leggen. Het document bedraagt maar liefst 80 pagina's. Hier krijgen werkgevers stress en burn-out van, terwijl deze opgedrongen aanpak totaal niet bijdraagt tot een effectieve en menselijke aanpak van problemen op de werkvloer.

43. VOLLEDIGE DIGITALISERING VAN HET GLOBAAL PREVENTIEPLAN EN HET JAARLIJKS ACTIEPLAN INZAKE HET WELZIJN VAN DE WERKNEMERS BIJ HET UITVOEREN VAN HUN WERK

PROBLEEM

Nood aan digitalisering

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Het KB van 27 maart 1998 verplicht elke wetgever tot het opstellen van een globaal preventieplan en jaarlijks actieplan om het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk te beschermen.

Het KB verplicht de werkgever echter om het globaal preventieplan en het jaarlijks actieplan ter schrift te stellen. In deze moderne tijden zou eenvoudige digitale versie van deze documenten moeten volstaan.

44.HET MOGELIJK MAKEN VOOR ONDERNEMINGEN MET 20 TOT 50 WERKNEMERS OM DE VERPLICHTE INTERNE PREVENTIE-ADVISEUR UIT TE BESTEDEN AAN EEN EXTERNE PREVENTIEDIENST

PROBLEEM

Inefficiëntie

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Alleen binnen bedrijven die behoren tot groep D (bedrijven met minder dan 20 werknemers) kan de werkgever zelf de functie van preventieadviseur uitoefenen. Voor de bedrijven in categorieën A, B en C is het verplicht een interne dienst voor preventie en bescherming op het werk op te richten met een eigen preventieadviseur. Tot welke groep een bedrijf behoort, is afhankelijk van de grootte van het bedrijf, de risico's verbonden aan de activiteiten en het opleidingsniveau van de preventieadviseur. Zo worden bedrijven met 20 tot 50 werknemers en een verhoogd risico gerekend tot de groep C, die dan weer wordt onderverdeeld in groep C+ en C-. In het eerste geval moet de preventieadviseur een opleidingsniveau II of I hebben, in het tweede geval een basiskennis. Maar – en dat is belangrijk – in het geval van C- moet de interne preventieadviseur zich laten bijstaan door een externe dienst. Het zou veel eenvoudiger zijn dat zeker in dat geval alle taken worden uitgevoerd door een externe dienst zonder dat het verplicht is te beschikken over een interne preventieadviseur.

45.TOEGANKELIJKER MAKEN VAN DE RISICOANALYSE ROND WELZIJN OP HET WERK

PROBLEEM

De verplichte risicoanalyse is te complex en te formeel met weinig toegevoegde waarde

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

Doorheen de wetgeving rond welzijn op het werk wordt de werkgever verplicht om verschillende risicoanalyses op te maken. Dit betekent dat gevaren moeten worden opgespoord, risicofactoren bepaald en risico's geëvalueerd. Er moeten niet alleen algemene risicoanalyses worden gemaakt,

maar ook vb. risicoanalyses met betrekking tot psychosociale risico's of risico's bij overlappende werken, enz. Praktijkervaring leert dat het invullen van een risicoanalyse veeleer wordt ervaren als een formaliteit. Ook inspectiediensten concentreren zich meer op datgene wat op papier staat, eerder dan de realiteit in aanmerking te nemen.

Om die redenen moet de toegevoegde waarde van het instrument van de risicoanalyse beter overdacht worden. Sowieso moet de methode toegankelijker worden gemaakt voor de ondernemers. Een mogelijkheid daarbij is om in te zetten op de OiRA-tool (*Online interactive Risk Assessment*), welke ondertussen al in een aantal sectoren werd uitgerold. Deze tool werd ontwikkeld op Europees niveau en stelt de sectoren in staat om de inhoud ervan zelf aan te leveren. Het is de bedoeling een checklist te ontwikkelen die aangepast is aan het profiel van de werkgever en die hem in staat stelt om zelf een risicoanalyse te maken, met praktische conclusies en to do's als gevolg. Het uitbreiden van dit soort methodes biedt meteen enkele voordelen:

- Wanneer een sector betrokken is bij de opmaak van een OiRA-tool, kunnen sectorspecifieke elementen worden meegenomen.
- Een werkgever wordt meer gesensibiliseerd om aan preventie te doen wanneer hij zelf de analyse, op een laagdrempelige manier, maakt.
- Externe diensten kunnen met de resultaten aan de slag om in hun contacten met de werkgever onmiddellijk naar de kern van de zaak te gaan.

In een OiRA-tool kunnen ook nieuwe thema's zoals absentisme, werkbaar werk en psychosociale risico's worden meegenomen, in plaats dat er telkens nieuwe wetgeving (incl. specifieke risicoanalyses en procedures) rond wordt gemaakt. Door bijvoorbeeld de vraag te stellen naar het ziekteverzuim van werknemers, wordt de werkgever aangezet om hierover na te denken en indien nodig, actie te ondernemen.

46. ADMINISTRATIEVE LASTEN IN DE ORTHOPEDISCHE ZORG (1)

BBOT⁶: *“Op RIZIV niveau en vooral onder druk van de verzekeringsinstellingen worden bij het opstellen van nieuwe nomenclaturen de aanvraagtrajecten, procedures en protocollen zwaarder en zwaarder gemaakt met als motivatie dat dit essentieel is om het budget te beheersen. Wij bewijzen nochtans al lange jaren dat wij er perfect in slagen om ons budget als goede huisvader mee te beheren en onder controle te houden.”*

PROBLEEM

Complexiteit

NIVEAU

Federaal

47. ADMINISTRATIEVE LASTEN IN DE ORTHOPEDISCHE ZORG (2)

BBOT: *“Op het vlak van de kwaliteitsborging en de Europese regelgeving worden wij geconfronteerd met belangrijke uitdagingen en deadlines. Wij pleiten ervoor bij het Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG) om een eigen autocontrolegids uit te werken voor onze sector, die pleit voor een pragmatische en haalbare aanpak die kwaliteit en veiligheid waarborgt voor de ons toevertrouwde patiënt en het toch werkbaar houdt voor de vakmensen.”*

PROBLEEM

Nood aan een eigen autocontrolegids

NIVEAU

Federaal

⁶ Belgische Beroepsvereniging voor Orthopedische Technologieën: <https://www.bbot.be/>

OVERIGE

48. E-FACTURATIE

“Onder het mom van ‘overstap naar het digitale tijdperk’ worden bedrijven aangemaand om facturen niet langer op papier of per mail in pdf aan te bieden, maar via allerlei platformen. Zij willen overheden gelinkt aan de Vlaamse Overheid dat de facturen aangeboden worden op het pen/Peppol - Mercurius platform. De instellingen van de Europese Unie willen dan weer dat het e-Prior-systeem gebruikt wordt. Onze ervaring is dat deze systemen geoptimaliseerd zijn voor grote bedrijven (die vaak onderling met het peperdure SAP-systeem werken). Voor kleinere bedrijven is dit echter een ramp.”

NIVEAU

Vlaams – federaal – Europees

ANALYSE

De gebruiksvriendelijkheid van de efacturatie platformen laat vaak voor KMO's nog te wensen over. Dit geldt zeker voor het Europese ePrior—systeem.

49. VERPLICHTE FACTURATIE B2C VOOR AUTOHANDELAARS

Traxio: “als je een GPS koopt in een supermarkt, volstaat een kassaticket. Waarom moet je dan als autohandelaar wél verplicht een factuur uitreiken voor exact hetzelfde product?”

PROBLEEM

Nutteloze verplichting, ontbreken van gelijk speelveld

NIVEAU

Federaal

ANALYSE

TRAXIO wil administratieve vereenvoudiging door de afschaffing van de verplichte B2C-factuur voor auto-onderhoud, -herstelling en -onderdelen boven de 125 euro, met het oog op minder administratieve rompslomp, alsook een gelijk speelveld voor alle handelaars. Dit is namelijk niet nodig bij andere bedrijven die niet in de autosector handelen, maar wel dezelfde producten en diensten verkopen.

50. REGISTER VERWERKINGSACTIVITEITEN- GDPR

PROBLEEM

Geen wetgeving op maat van KMO's

NIVEAU

Europees

ANALYSE

Volgens artikel 30 AVG is men verplicht een "register van de verwerkingsactiviteiten" op te maken. Hoewel dit artikel een uitzondering voorziet voor KMO's om een dergelijk register op te maken, maakt hetzelfde artikel deze uitzondering een lege doos. Een register moet namelijk alsnog worden opgemaakt door alle verwerkingsverantwoordelijken die persoonsgegevens op 'niet-incidentele' wijze verwerken. Welnu, alle KMO's met een normale bedrijfsvoering verwerken gegevens op niet-incidentele wijze (bv. klantenlijsten, leverancierslijsten,...). De opmaak van zo een register is voor vele ondernemers erg tijdrovend/duur en complex.

De (non-)uitzondering voor KMO's moet daarom een echte uitzondering worden door de verplichting te laten wegvallen voor KMO's met een normale bedrijfsvoering.
